

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto verano ep[iscop]o. Cap[itulum]. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

re migrasse. Die autem depositionis ipsius: dñi beatus ambrosius mediolani celebrans inter p phertam et epistolā obdormisset: et diu expectatus post duas horas subdiaconus lectur? epi? nolam cum excitasset: enigmans dixit populo. Martinum turoni ep̄m quiescisse: et se funeris eius obsequiū fecisse: sed ultimā orationē exaltar? cōplere nō potuisse. Illi dō diē notātes et hora: postmodū cōpererūt illū expirasse: et ambrosiū ep̄m ibidē cognitum eius exequias celebrasse. ¶ Scripsit autē hic beatus pontifex librum de trinitate fidē catholicā cōtinentē. ¶ De sancto Denā martyre. Ca. xlvij.

Menas

martyr in scythia metropoli phrygie salutarie passus est: tempore Diocletiani et maximi imperatorū. Qui ex nobili egyptiorū prouincia ortus sub duce agricolao terreno regimilitans: deinde militie temporalis renunciās: secreta cōuersatione in heremo militauit. ¶ Cū autē imperatorū uarietia celebrarentur: et dñs ab omni populo immolaretur: ad urbem uenit: et ingressus theatrū dum idola execraretur: et se xp̄ianū libere p̄fiteretur: tēnus est a p̄sidente: et pyrro duci torquendus traditus est: qui primo eum in custodia usque mane reclu sit. Celebratis hō festis gentiliū. Denam eductum et sacrificare nolentem extēdi fecit: et neruis taurinis: ac bubalinis: atque uirgis diutissime cedi mandauit: deinde ip̄m in equuleo leuari: et uingulis laniari: ac lampadibus ad latera apposis inflammari: necnon ciliis madidato plagis eius fricari. Et demū carbones ignitos uulneribus supponi. Et cum hec oia patērisse me tolerasset: ligatis manibus: ac pedibus fecit illum per tribulos trahi: donec membra eius dissiparentur: deinde plūbatis illū cedi mandauit: et maxillas grauiter contundi. Et dñi in orbibus in cōfessione dñi pmaneret immobilis: nouissime ip̄m gladio aduerti p̄cepit: corp⁹ quoque eius igne consumi. Quod tñ furtiue a xp̄ianis de igne sublatū: et camelo impositū angelo duce ad montē quēdā delatū: et ibidē quo deus per suū animal ostēderet sepultū est: basilica de super edificata. Processu autē temporis ip̄m sanctum corpus constantinopolim translātū: ibique hono:ifice conditū est. Passus est autem sanctus martyr. iij. idus nouēbris.

¶ De sancto Denā confessore. Cap. xlviij.

Menas cōfessor in sam

ni prouincia claruit tempore beati gregoriū pape. Qui solitariā uitam ducens: nihil aduersum suum: nisi pau

ca ap̄su uascula possidebat. Huc cū longobardus quidā in eisdē ap̄ibus rapinā uoluisset ingerere: prius ab eodē uerbo correptus est: et mox per malignū sp̄ritū ante eius uestigiū fatus. Sepe hō et uicina silua uenientes uisū fauim eius comedere conabantur. Quod ille deprehēsus: ferula quā portare manu cōsueuerat cedebar. Ante cuius uerba immanissime bestie rugiebant et fugiebant. Et que gladios formidare uis poterant: ex eius manus ictus ferule pertimescebant. Omnes hō qui ad se charitatis gratia ueniebant: ad eternę uite desideria accendebat. Et si quorum culpas per sp̄ritum agnosceret: nūq̄ ab increpatione cessabat. Cōsuetudinem hō eiusdem loci incole fecerāt: ut diebus singulis per hebdomadam unusquisque oblationes suas trāsmitteret: ut esset: quod ip̄e ad se uenientibus offerre potuisset. Quidā autē diues nocte cathērius quandā sanctimoniale rapuit: sibiq̄ illicito matrimonio cōiunxit. Quod mox ut uir dei cognouit: cum per nuncios acutus increpauit. Lūcū ille sceleris confusus ad eū accedere nō auderet: ne forte ip̄m durius reprehēderet: oblationes suas iter alioz munerum et misit: ut ei⁹ dona nesciens saltem susciperet. Sed uir dñi tacitus sedit: oblationes oēs cōsiderare studuit: et quas cathērius miserat per sp̄m cognouit: sp̄renit: et abiicit: dicens quod oblationes illius recipere nolebat: qui suā deo omni potētī acceperat. Qua ex re actū est: ut p̄sentes quoque timo: inuaderet: cū uir dñi tam scienter de absentibus iudicaret. Hic sanct⁹ uir post plurima perfectiōis opera ad xp̄m migravit. Hec gregorius. iij. dialogorū. cap. xxvi. ¶ De sancto uerano ep̄o. Cap. l.

Ueranus

ep̄iscop⁹ apud ciuitatem gaulitanam galliarum claruit tempore impatoris ualentis. Hic ex ip̄suis uerbis territorio nobilibus parentibus ortus: a puero deo deditus diuinis literis imbuit: adhuc iuuenis seculū dereliquit: et in ecclia m̄gmat: si iustis patrib⁹ cleric⁹ fact⁹ est. Et in uirtutib⁹ p̄ficiēs ad sacerdotale ordinē ascendit. Signisq̄ ingētib⁹ et multis polere cepit. Sed propter multos ad se cōfūctes: fugiēs mundi gl̄iam: uino tñ assum pro comite ad ciuitatē gaulitanā deuenit: ubi dñi eēt draco immanissim⁹: quod hostes et aialia deuorabat: uerano oās ip̄m de specu in quo latebat extrē: seque cōpulit: eūq̄ se ut carulū mansuetū seclatē usque debrasonē deduxit: atque ibidem terre uiscerib⁹ introclusit. Deinde in atro draconis eccliam dei genitricis edificauit: ibique deo huius cepit: uer⁹ cū nec ibi etiā latere posset nec

De sanctis in mēse nouēbris occurrētibus. Fo. cclxxvii

contēpalationē vacare: cū quibusdā peregrinis romā pgentibus inde discessit. Veniensq; ebre dūm multos egros sanauit: et obfessos a demoniis liberauit. ¶ Profectus inde cū iuxta pedem montis eū latrones cū socijs spoliassent: et occidere vellent: vnusq; illorū in capite viri sancti ense vibraret: ipseq; icū constanter expectaret: brachiū illius sic extensum immobile factū est: nec se aqualiter amouere potuit: do nec viso miraculo predones penitentia egerūt: et ablata cuncta restituerūt. Tūc quoq; sanctus vir pro illo orauit: et sic brachiū deposuit. Ab eūtes quoq; inde latrones streptus maximus quasi arborū decidētū exterruit: et oēs in fugam conuertit. ¶ Eū autē romā peruenisset: et clauarius ecclesiā beati petri nocte ei aperire nollet: subito repulsis repagulis ostia diuinitus cū magno impetu scdō viro aperta sunt: et eidem aditū prestiterūt: propter qd miraculū a papa et populo honore sic susceptus est. ¶ Inde recedēs et rauennā ventēs: energuminos multos clamātes se a verano toqueri: ab obfessō demonū liberauit: egrissq; plurimis sanitatē restituit. In mediolano quoq; xii. arreptictos sanauit: et cecū quendā illuminauit: atq; mortuū vnus suscitauit. ¶ Inde albingā pergens: pluuiā aride terre atq; fertilitatē a deo obrinuit: in agris dūratat xpiano: fundis cunctorū gētū in pissima sterilitate relictis. Eū autē illi se idola deserturos. pmittēt: si simile gēam pēcipere possent: oratione scī eorū agrī imbri perfundunt: et statū rēpla deorū suorū ab eis euertuntur. Sed cū draconē quendā: que ipi adorabāt veranus de antro pduxisset: et in flumine submersisset: omnē populū ciuitatis ad xpm conuertit: et in fide doctū baptisauit. ¶ Trāiens autem alpes puellā a mortuis reuocauit: cecū quēdā a natiuitate illuminauit: et multos lāgudos diuersarū egritudinū curauit. ¶ Demū ad ciuitatē gualitranā applicās in ecclesia beate marie: quā cōstruxerat manere cepit. Ad cuius preces valēs detētos quosq; in carcerib; relāfauit. Post hec defuncto antistite veranus a rege et clero ac pplo in epm electus ē. Qui officio suo strenue administrato di sanctitate perfectus clarusq; virtutibus in pace quieuit. iij. id. nouē. Lūius pbererū oēs egrī tāgētes sanati sunt. ¶ Cerum dum esset questio inter ciues vbi nā corpus eius ponerent: an in cathedrali basilica an in ea quā fecerat ecclesia extra urbē. Lenato pberero subito palliū quo corpus erat operatum in aere se tollens: iunusq; precedens vsq; ad flumen durentie custos deduxit: vbi dum populus vado simul ac nauī carerent: siccatō repente flūio cunctisq; per siccū aluēū transeuntibus: palliū iterus per area populū precessit: vsq; ad ecclesiā beate virginis: quā sanctus edificauit: vbi dum substitisset corpus eius condigno tumularum est honore.

De sancto Achia ppheta.

Cap. li.

Achias p

pha de filo claruit i regno isrl tpe hieroboam regis decem tribuum israel. Tū em hieroboā seruus salomonis cōtra eum rebellasset: et de hierkz egresus esset: inuenit eum achias ppheta in agro: induit pallionouo: qui scidit pallium in duodeciz scissuras: deditq; decē partes hieroboā dicēs: q̄ ita dñs deus traderet ipi decē tribus israel possidēdas: eo q̄ salomō reliquisset dñm et idola adorasset: duas autē tribus isrl dimitteret roboam filio salomōis: ne regnū ex toto de domo dauid tolere: iuxta pmissiōē ei factā a deo. ¶ Post mortē autē salomonis omnia que achias predicterat euenerūt. Nam decē tribus israel hieroboam in regē assumpserūt: qd dicitū est regnum israel. Due sō tribus scz iuda et bēiam in roboā filio salomonis adhererunt: qd dicitū est regnū iuda. ¶ Cum autē hieroboam rex israel duos vitulos aureos fabricasset et omnē populū ad ipsos adorandos cōpulisset: filius quoq; eius abia grauter egrotasset: misit hieroboā vtorē suam alicno habitu ne cognoscere indutaz ad achiam ppheram in silo: vt indicaret sibi quod futurū esset de puero. Lūius aduentum ppheta domino indicante cognouit: cum oculi eius ex nimia senectute calligassent. Et statim mulierem lūnen ostij ingressam vocauit ex nomine: et qz mortē filij prenūciante: atq; omnē domum hieroboam ppter idolatrie crimen exterminādam predictit. Et sic oia vt ipse pdixerat ad ifaz contigerunt. Hic vt dicit comestor: vidit in spū populū cōculcantē iuga boū: et pdixit sacerdotē cōculcandos a populo. Hic etiaz salomō predictit: q̄ euertēdus esset a mulierib;. Quiescit autem sanctus ppheta in pace: et sepultus est in silo iuxta siccem pridie idus nouēbris: vt iosephus et hieronymus tradunt. Hec ex tertio libro regum cap. xi. et. xiiij.

De sancto Martino papa et martyre.

Cap. liij.

Martin' pa

pa et marty: huius nominis primus de ciuitate tudertina pūicie tu seie theodoro papa pino in ep̄atu romano successit. Sed itq; annos sex: mensem vnum: dies xvi. huius tpe paulus constantinopolitanus episcopus constantini impatoris tertij brachio fultus aduer